

LBRIS

We know
books

Niculina Gheorghită

Bucuria de a trăi în și cu Dumnezeu

Ghid practic de psihologie cuantică

Ediție revizuită

 editura
Holisterapia

Brașov, 2023

Așa cum știm drumul către noi înșine este cel mai anevoios, deoarece este necesar să intri în contact cu tine pentru a te descoperi.

Din cercetările și experiențele mele am constatat că sunt câteva etape prin care eu am trecut până m-am „trezit” și am realizat că în interiorul meu este o Scânteie Divină prezentă mereu și nu la fără frecvență cum am crezut ani de zile. Adică am constatat că Dumnezeu este în mine în fiecare clipă, că nu mă părăsește niciodată, că nu mă pedepsește niciodată pentru că dacă m-ar pedepsi pe mine de fapt s-ar pedepsi pe El, că nu mă judecă niciodată. Este un nonsens ca Dumnezeu să-și dea lui doar dacă tu o personalitate ai făcut ceva sau altceva cerut de alte personalități (de alți oameni). Ni se spune că Dumnezeu vede și aude tot ce facem (normal dacă este în noi), dar în același timp mesajele scrise peste tot sunt că este undeva în cer (adică în afara noastră), ne judecă, ne pedepsește, ne mântuiește sau nu în funcție de... (adică condiții scrise tot de oameni), ne iartă sau nu. Dragi

prieteni creatori Dumnezeu este Iubire, iar Iubirea nu judecă, nu critică, nu pedepsește, nu se fălește, nu calcă pe cadavre, nu ucide, etc.

Am mai constatat că nimeni nu poate face nimic în locul nostru. Noi am primit o viață în dar pe care să o experimentăm cum vrem noi, adică cum alegem cu liberul arbitru. Dacă tu vrei să trăiești în suferință pentru că așa ai văzut și nu ai alt reper, e alegerea ta, dar Scânteia Divină din tine mereu ți-a scos situații, oameni, evenimente, momente, prin care să devii prezent, dar pare mai comod să calci pe urme făcute deja de alții. Când eram mică și mi se spunea că „așa trebuie”, întrebam: „Unde scrie?”. Și cum nu scria nicăieri, ci spuneau „așa se face”, de cele mai multe ori la un asemenea răspuns nu făceam „cum se face”. Am fost un copil atipic pentru societatea actuală, dar în contact cu Scânteia Divină din mine. Am avut noroc de o mamă care nu m-a forțat să fac numai ce vrea ea, ci mereu îmi spunea „Așa să fie cum spui tu”. Și astfel lucrurile se întâmplau cum spuneam eu, pentru că ea avea încredere în mine, iar credința cuiva în tine îți dă aripi.

Am hălăduit și eu mulți ani pe la toate ușile mănăstirilor, preoților minunați ai acestor plaiuri, locurilor sfinte din afara țării, pe la oameni magnifici de pretutindeni, dar într-o zi am constatat că nimeni nu poate face nimic în locul meu. În acel moment parcă m-am trezit dintr-un somn prelung, parcă au căzut toate

lanțurile de pe mine, și eram goală și liberă în fața Dumnezeului căruia abia în acel moment i-am dat voie să se manifeste prin mine real. Din acel moment m-am aplecat asupra mea, a descoperirii de Sine, a cunoașterii de Sine și a trăirii în aici și acum. Asta nu înseamnă că nu mai merg pe la mănăstiri, locuri magnifice, oameni minunați cu care să discut, dar nu mai aștept să facă cineva în locul meu ceea ce numai eu îndrumată de Dumnezeu din mine pot face.

Vă redau mai jos etapele pe care le-am experimentat în realizarea acestei călătorii de a mă cunoaște și crește pe mine însămi.

1. Prima etapă este să vrei să te cunoști, să vrei să îți dai jos masca pe care o porți cu mult fast de ani de zile. Este timpul să vrei să faci asta pentru a deveni autentic și a te bucura de tine și de viața ta. Când stai cu masca pe care ai confecționat-o cu grijă în timp, și anume ce persoană puternică și fericit(ă) ești în exterior, adică le arăți altora, dar în interior ești total nefericit(ă), nu faci decât să acumulezi foarte multe frustrări, neîmpliniri, venin, care va crește semnificativ în timp până ajungi să nu mai suportți și să dai pe dinafară. Asta mai exact fie ești plin de furie în raport cu copiii sau cu cei mai puțin puternici din jurul tău sau crești o tumoră în corpul tău. Așa că nici una nici alta nu e confortabilă. Când vrei să te cunoști pe tine, tot universul conlucrează cu tine pentru

a-ți scoate oameni, informații, situații prin care tu să te privești, să începi să te cunoști.

Fie deschizi o carte cu o informație care te ajută să vezi răspunsul la întrebarea ta în ea (așa s-a întâmplat cu mine), fie ascuți un discurs al cuiva care te pune pe „gânduri”, fie vezi o plantă care îți transmite atâta iubire încât nu mai poți trece nepăsător pe lângă ea, fie vezi un curcubeu care te ajută să intri pe o frecvență ridicată, adică să simți ceva diferit față de ceva din exteriorul tău și atunci în creierul tău se creează un fulger care te ajută să urci pe o altă frecvență și să transmiți informațiile prin neuroni cu altă frecvență. Așa cum am mai scris, la nivel neuronal se întâmplă această transformare, care apoi se transmite de la computerul central (creierul) spre toate celulele corpului fizic. Dacă lucrurile stau așa, ar putea cineva în locul meu să-mi introducă acea frecvență la nivel cerebral? Nu, asta se face conștient tu cu tine.

Te pot ajuta afirmațiile de genul:

- ✓ „Eu sunt dintotdeauna conștient(ă) de mine.”
- ✓ „Eu sunt dintotdeauna cunoaștere de Sine.”
- ✓ „Eu sunt dintotdeauna voință Divină.”
- ✓ „Eu sunt dintotdeauna intenție Divină.”

După ce ai vrut să te cunoști și universul ți-a dat diverse informații urmează un alt pas și anume:

2. Să devii conștient de tine, de comportamentele, de gândurile, de vocabularul și cuvintele rostite de tine, de manifestările tale conștiente sau nu.

Adică să devenim conștienți că:

- respirăm inconștient, adică nu suntem atenți la acest fenomen, mintea este în altă parte și astfel aerul intră și iese doar pentru procesul fiziologic și nu pentru ca să ne purifice și să ne ridice pe altă frecvență;
- pronunțăm cuvinte la voia întâmplării fără să fim conștienți că ele sunt energie vie care atrag ceva foarte subtil. Exemple de expresii inconștiente: „trebuie să”, „vai săraca de mine”, „vai săracul de el”, „ce prăpădit(ă) sunt/este”, „sper”, „aș vrea dar nu pot”, „nu am cum să reușesc”, „este prea greu”. Toate aceste cuvinte atrag din univers energia corespunzătoare și atrag acea realitate pe care în mod real nu ne-o dorim, dar o atragem prin modul în care vorbim și ne manifestăm.
- mâncăm inconștient fără să fim atenți la ce băgăm în gură; când mâncăm ne gândim la cu totul altceva și de fiecare dată mâncăm ceea ce gândim, adică supărare, nervi, furie, griji, stres, imagini violente de la TV, sau știri agresive.
- ne spălăm fără să ne gândim la acest proces, fără să conștientizăm că fiecare picătură de apă ne curăță și ne purifică energiile și câmpurile din jur.

Adică să fim conștienți că suntem inconștienți. E un pas foarte important deoarece când te observi după ce ai devenit conștient de ce faci și cum te porți inconștient, te poți corecta, până când ajunge să fie obișnuiță să fii prezent în tot ceea ce faci. Abia acum, în această fază îți poți crea conștient realitatea.

3. Să vrei să **renunți la vechile obișnuințe** care te țin pe loc și te duc într-o zonă de confort și de stagnare. Când totul este confortabil și nu mai experimentezi nimic nou, stagnezi și în timp devii nefericit. De aceea se spune că „bani nu aduc fericirea” - în acest context, deoarece oricâți bani ai, dacă nu crezi altceva și altceva sufletul rămâne mic și în timp devii nefericit. Noi ne încărcăm energetic și trăim starea de fericire prin rezultatul creațiilor proprii, din bucuria pe care o trăim după ce vedem acel ceva împlinit. Starea firească a Sinelui Divin din noi este **BUCURIA**, și asta nu întâmplător, deoarece bucuria atrage din univers o energie care dezvăluie forța interioară și puterea Sinelui Divin. Analizați-vă puțin viața dumneavoastră și vedeți când ați fost cel/ cea mai fericit(ă)? Vă spun dinainte răspunsul - atunci când ați făcut ceva nou, diferit, când ați experimentat ceva necunoscut, atunci v-ați simțit plini de viață, ați simțit că trăiți cu adevărat.

Dacă faci mereu aceleași activități cum ar fi: mergi doar la serviciu, acasă, în același loc în concediu, te plimbi

prin aceleași locuri care-ți plac și nu crezi nimic nou în viața ta, aceasta rămâne săracă, mintea limitată și tu nefericit.

Să vrem să renunțăm la toate programele de limitare cu care am crescut și cu care ne-am blocat potențele divine - aceasta este prima etapă prin care te autocorectezi; când faci ceva vechi, propune-ți să faci acel ceva diferit, măcar să vezi cum te simți. Acest mod de a acționa te aduce în prezent, deoarece este nevoie de atenția ta ca să reușești ceva neobișnuit. Când faci lucrurile obișnuite intri pe un program vechi, pe pilot automat și devii un mic roboțel care hălăduiește cu mintea prin trecut, viitor, judecăți, critici, etc.

4. Să **stăpânești și să integrezi experiențele trăite** de la pașii anteriori. Adică după ce devii conștient de tine, de programele și limitările tale, te autocorectezi prin ce vorbești, gândești și faci, crezi lucruri noi și te bucuri de realizarea lor.

Cum integram experiențele trăite? Observându-ne comportamentele, gesturile, cuvintele pe care le rostim.

O modalitate foarte importantă de a integra trăirile și experiențele noi, diferite, este să aveți un jurnal al vostru în care să notați experiențele pe care le trăiți. Se știe că scrisul este ca o semnătură magnetică. În momentul în care scrieți experiența trăită, ești sută la sută în prezent pentru a-ți aminti detaliile, stările, trăirile interioare. În